

forsvaret vor Ret i denne Sag. Den høitærede Justitsminister har yttret i Motiverne til det forelagte Lovudkast, at det formeentlig ikke kunde have nyttet Noget at indbringe et nyt Forslag, der gik ud paa, at den eengang bevilgede Sum skulde forhøies. Dette Resultat kan jeg imidlertid ikke troe er rigtigt. Deels er Herredsfogedernes Ret til at faae fuld Erstatning for de Indtægter, de i denne Retning have havt, vist saa velbegrundet i den simple Retfærdighed, at jeg ikke troer, at nogen Deel af Rigsdagen vil nægte dem den, og deels har den høitærede Justitsminister ved at forelægge dette Lovforslag her i Landstinget selv erkjendt, at en af Grundene, hvorfor det andet Thing ikke forrige Gang gik ind paa dette, var, fordi Dplysningerne ikke vare tilstrækkelige og ikke vare fremkomne betimeligt; om ogsaa de Dplysninger, der nu ere tilveiebragte, virkelig ikke ere stort bedre end de, der forrige Gang vare tilstede, saa kunde de dog have været fremlagte betimeligt, og var der blevet fremlagt et særligt Lovforslag, saa vilde det vistnok være blevet en nøiagtigere Overveielse tildeel end den, der blev det tildeel, da det blev sat i Forbindelse med Finantsloven. Det har ogsaa været mig paafaldende, at den høitærede Justitsminister i det forelagte Lovudkast slet ikke har taget Hensyn til de Retsbetjente, iblandt hvilke jeg forøvrigt selv er, der have oppebaaret Rug som Dommerkorn; thi Regjeringen har tidligere erkjendt, at Rug lovligt oppebares som Dommerkorn. Jeg skal blandt Andet tillade mig at anføre, at Cancelliet i dets allerunderdanigste Indstilling, som gik forud for den kongelige Resolution af 21de Januar 1838, blandt Andet siger, „at der, navnlig i Sylland, ideligt ydes Rug for Byg, hvilket ogsaa tidligere har faaet Hjemmel i specielle allerhøieste Resolutioner“. Det er altsaa erkjendt, at Rug lovligt kan oppebares, og desuagtet forudsættes der dog i Lovudkastet, at det kun er Byg, som der nu skal ydes Godtgjørelse for. Jeg skal endelig tillade mig at udbede mig oplyst af den høitærede Justitsminister, om Retsbetjentene ere berettigede til nu at oppebare Dommerkorn in natura for Lidsrummet fra Mortensdag til 31te Decbr. 1850; thi det er kun erlagt til Mortensdag 1850,

og efter Frd. 20de Jan. 1850 er det først ophevet fra 1ste Jan. 1851. Endnu skal jeg tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke var muligt at opstille en bestemt Basis for Beregningen af det fulde Vederslag, som der efter den foreslaaede § 2 skal tildeles Retsbetjentene i Erstatning for Dommerkornet. Jeg har tænkt mig som Basis enten den Sum, der er opgiven som Indtægt af Dommerkorn ved den sidste Vacance, eller den Opgivelse, Retsbetjentene selv have gjort til Regjeringen, da de skulde svare Krigsskat. Jeg skal henstille til Udvalget, om ikke en saadan Basis kunde optages, da man derved vilde have en Regel at rette sig efter, og ikke være udsat for senere Vilkaarligheder eller Meningsforskjelligheder.

Justitsministeren: I Anledning af de Indstillinger, som det ærede Udvalg har gjort i Sagen, skal jeg allerede nu under den 1ste Behandling tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Udvalget har meent, at de Dommere, som allerede tidligere oppebar Penge istedetfor Korn, ikke skulde lide nogen Afkortning i den Pengegodtgjørelse, som Lovgivningen havde tillagt dem. Jeg maa dog i saa Henseende bemærke, at de 15,000 Rbd., som i Finantsloven ere tilstaaede dem som Erstatning istedetfor Dommerkornet, ogsaa omfattede Erstatningen for den Pengeindtægt, som visse Underdommere havde. Det er vist nok, at denne Pengeindtægt var ringe i Forhold til det Korn, som tidligere var oppebaaret af Jurisdictionen, idet det blev afløst tidligere med 2 $\frac{1}{2}$ s., senere med 4 $\frac{1}{2}$ pr. Tde Hartkorn. Naar man udregner, hvad Erstatning de ville erholde efter den Maalestok, som er opgiven i Lovudkastet, ville de, saavidt man kan see, beholde den hele Pengeindtægt, som de tidligere have havt, og altsaa vil det factist omtrent blive det Samme, enten man optager i Lovudkastet den Endring, som er foreslaaet af Udvalget, eller ikke; men deels for Principets Skyld, deels paa Grund af de practiske Vanfeligheder, som ellers opstaae, troer jeg, man gjør rettest i, at beholde Lovudkastet i sin oprindelige Stikfelse, for Principets Skyld, fordi der, som jeg bemærkede, under de 15,000 Rbd. ogsaa er indbefattet Erstatning for Pengeindtagten, hvor den fandt